

Medieklagenemnda

Klagenemndas avgjørelse av 13. februar 2026 i sak 2026/0196

Saken gjelder: Krav om dekning av sakskostnader

Klager: Altinget AS

Klagenemndas

medlemmer: Bjørnar Borvik, Gunn Enli, Karin Fløistad og Eirik Østerud

Bakgrunn:

- (1) Advokat Jon Wessel-Aas hos Advokatfirmaet Glittertind AS fremsatte 28. januar 2026 krav om dekning av sakskostnader etter lov 10. februar 1967 om behandlingsmåten i forvaltningssaker (forvaltningsloven) § 36 på vegne av Altinget AS (heretter klager).
- (2) Bakgrunnen for kravet er Medieklagenemndas vedtak 22. januar 2026 i klagesak 2025/1511, hvor nemnda opphevet Medietilsynets vedtak overfor klager. Tilsynet hadde i vedtak 3. juli 2024 avslått klagers søknad om produksjonstilskudd til nyhets- og aktualitetsmedier for tilskuddsåret 2024. Avslaget var begrunnet i at Altinget AS utgir flere medier, og derfor ikke oppfyller kravet i forskrift 8. desember 2022 nr. 2117 om produksjonstilskudd til nyhets- og aktualitetsmedier (heretter forskriften) § 6 første ledd, jf. § 3 bokstav a, om at medieselskap som kan motta tilskudd bare kan utgi «ett» nyhets- og aktualitetsmedium. Nemnda opphevet vedtaket som følge av rettsanvendelsesfeil, og saken ble sendt tilbake til tilsynet for ny behandling.
- (3) Klagers advokat fremsatte først et krav om dekning av 150 000 kroner til advokatbistand i saken, eksklusiv merverdiavgift. Dette kravet gjaldt etter det opplyste dekning av kostnader til advokatens salær for juridisk bistand i klagesaken. Det var opplyst at advokaten hadde arbeidet 30 timer med saken.
- (4) Medieklagenemnda v/Klagenemndssekretariatet sendte klagers advokat en e-post 29. januar 2026 og etterspurte spesifiserte timelister som dokumenterer advokatens arbeid med klagesaken, samt fakturaer som dokumenterer at advokatarbeidet er fakturert til Altinget AS. Sekretariatet ga også klagers advokat anledning til å redegjøre for hvorfor vilkåret «et vedtak blir endret til gunst for en part» i forvaltningsloven § 36 anses oppfylt.
- (5) Klagers advokat besvarte e-posten 4. februar 2026. Advokaten korrigererte samtidig det tidligere innsendte kravet til 131 250 kroner, og begrunnet nedjusteringen med at det i det opprinnelige kravet ved en feil var medregnet kostnader forbundet med advokatens arbeid etter at Medieklagenemndas vedtak forelå, samt arbeid med Medietilsynets avslag på klagers søknad om produksjonstilskudd til nyhets- og aktualitetsmedier for tilskuddsåret 2025. Klagers advokat la ved fakturaer som dokumenterte at advokaten hadde arbeidet 26,25 timer med saken i perioden fra 22. juli 2024 til og med 4. desember 2025, til en timepris på 5 000 kroner. Av fakturagrunnlaget fremgikk også hvilket arbeid som var utført de aktuelle timene.

Postadresse:

Postboks 511 Sentrum
5805 Bergen

Besøksadresse:

Zander Kaaes gate 7
5015 Bergen

Telefon: +47 55 19 30 00 post@knse.no

- (6) Medieklagenemnda v/Klagenemndssekretariatet sendte klagers advokat en ny e-post 5. februar 2026 og etterspurte noen avklaringer tilknyttet de oversendte fakturaene og fakturagrunnlaget. Klager ble bedt om å gi en nærmere begrunnelse for flere av arbeidstimene, herunder hvorfor arbeidet var ansett nødvendig for å få endret vedtaket til gunst for parten, jf. forvaltningsloven § 36. Klager ble blant annet bedt om å avklare om arbeidet oppgitt som [REDACTED] 30. oktober 2025 og [REDACTED] 18. november 2025 innebar arbeid med Medietilsynets avslag for tilskuddsåret 2024 eller tilskuddsåret 2025.
- (7) Klagers advokat besvarte e-posten samme dag. Advokaten opplyste blant annet at arbeidet som var fakturert i all hovedsak gjaldt avslaget for tilskuddsåret 2024, men at det var medgått noe tid til avslaget for tilskuddsåret 2025. Advokaten opplyste at det var vanskelig å tallfeste nøyaktig hvor stor andel av timeføringen som gjaldt vedtaket for 2025, men det ble estimert til ca. 0,75 timer. Kravet ble derfor nedjustert til 25,5 timer arbeid, tilsvarende 127 500 kroner ekskludert merverdiavgift. Advokaten fremholdt videre at dersom Medieklagenemnda finner at øvrig dokumentert arbeid ikke anses som nødvendig for å få vedtaket endret i forvaltningslovens forstand, må det gjøres fradrag også for dette arbeidet.
- (8) Nemndsmøte i saken ble avholdt 13. februar 2026.

Medieklagenemndas vurdering:

- (9) Medieklagenemnda har ikke opplysninger om at Medietilsynet har fattet et nytt vedtak i saken. Det er dermed nemnda som skal behandle kravet om sakskostnader, jf. forvaltningsloven § 36 tredje ledd.
- (10) Fristen for å fremsette krav om sakskostnader er tre uker etter at vedtaket kom frem til parten, jf. forvaltningsloven § 36 tredje ledd tredje setning. Kravet er rettidig fremsatt.
- (11) Det følger av forvaltningsloven § 36 første ledd at retten til å få dekket sakskostnader i en klagesak gjelder der «et vedtak blir endret til gunst for en part», og at dekningen gjelder «vesentlige kostnader som har vært nødvendige for å få endret vedtaket».
- (12) Bestemmelsen oppstiller for det første et vilkår om at underinstansens vedtak i saken må være «endret til gunst» for en part. Etter Medieklagenemndas oppfatning tilsier ordlyden at klagers rettsstilling må være endret i klagers favør, for at sakskostnader kan kreves dekket.
- (13) I dette tilfellet opphevet Medieklagenemnda vedtaket fra Medietilsynet om avslag på klagers søknad om produksjonstilskudd til nyhets- og aktualitetsmedier for tilskuddsåret 2024. Tilsynet konkluderte med at Altinget AS utgir flere medier, og derfor ikke oppfyller kravet i forskriften § 6 første ledd, jf. § 3 bokstav a, om at medieselskap som kan motta tilskudd bare kan utgi «ett» nyhets- og aktualitetsmedium. Nemnda var ikke enig i tilsynets vurdering, og kom til at Altinget AS oppfyller vilkåret i forskriften § 6 første ledd, jf. § 3 bokstav a. Nemnda mente derfor at tilsynets rettsanvendelse i saken ikke var korrekt. Nemnda opphevet dermed vedtaket, og saken ble sendt tilbake til tilsynet for ny behandling.
- (14) Departementet har omtalt som gjeldende rett at opphevelser som innebærer en endelig realitetsavgjørelse til gunst for en part, samt opphevelser som midlertidig endrer rettsstillingen til gunst for parten, omfattes av forvaltningsloven § 36, jf. Prop. 79 L

(2024-2025) Lov om saksbehandlingen i offentlig forvaltning (forvaltningsloven), punkt 21.2.1, på s. 303. Dette omtales ofte som gruppe 1- og gruppe 2-tilfellene. Departementet har videre uttalt i samme referanse at «[d]et har vært gjenstand for diskusjon om opphevelser som ikke endrer partens materielle rettsstilling endelig eller midlertidig, men som utgjør en prosessuell fordel for parten, gir krav på kostnadsdekning». Dette omtales ofte som gruppe 3-tilfellene. Mens det er enighet i praksis om at gruppe 1- og gruppe 2-tilfellene kan gi rett til kostnadsdekning etter forvaltningsloven § 36, er det uenighet i om også gruppe 3- tilfellene kan gi rett til kostnadsdekning etter forvaltningsloven § 36.

- (15) Medieklagenemnda anser at opphevelsen i denne saken ikke innebærer en endelig realitetsavgjørelse. Nemnda anser imidlertid at opphevelsen heller ikke kun utgjør en prosessuell fordel. Nemnda kom til at Altinget.no er «ett nyhets- og aktualitetsmedium». Vedtaket kan dermed ha avgjørende betydning for Altinget AS sin rett til produksjonstilskudd. Vedtaket har likheter med gruppe 2-tilfellene, uten at kategoriseringen her er avgjørende. Nemnda har derfor kommet til at underinstansens vedtak i saken er «endret til gunst» for klager.
- (16) Klager har dermed rett på å få dekket «vesentlige kostnader som har vært nødvendige for å få endret vedtaket», jf. forvaltningsloven § 36.
- (17) Det er en forutsetning for dekning av sakskostnader etter § 36 at klager kan dokumentere at klagesaken har medført «vesentlige kostnader» for klager. Utgifter til advokatbistand er etter Medieklagenemndas vurdering klart «vesentlige» kostnader.
- (18) Videre må klager kunne dokumentere at kostnadene har vært «nødvendige» for å få endret vedtaket. Forvaltningsloven § 36 oppstiller her et krav om årsakssammenheng mellom utgifter parten har pådratt seg i klageprosessen og vedtaksendringen. I nødvendighetskravet ligger det følgelig en avgrensning mot utgifter som ikke er knyttet til omgjørings- eller klagesaken, se også Justisdepartementets uttalelse i JDLOV-2005-7958 og JDLOV-1998-2787.
- (19) Nødvendighetskriteriet innebærer videre at det må gjøres en konkret vurdering i hver sak. Det uttales i Ot.prp. nr. 3 (1976-1977) side 101 at det må legges vesentlig vekt på hvorvidt det var forståelig at parten pådro seg utgifter, samt feilens art og sakens vanskelighetsgrad. Bestemmelsen gir ikke rett til dekning av alle kostnader en part påføres i forbindelse med endring av et forvaltningsvedtak, men Sivilombudet har lagt til grunn at det i nødvendighetsvurderingen skal legges vesentlig vekt på hva parten selv med rimelighet har oppfattet som naturlige tiltak, jf. SOM-2011-2482.
- (20) Klagesaken gjaldt spørsmål om vilkårene for tilskudd i forskriften var oppfylt. Saken reiste blant annet spørsmål om den rettslige tolkningen av forskriftens vilkår. Det var dermed problemstillinger i saken av juridisk art. Dette tilsier at det var nødvendig at klager benyttet advokat for å ivareta sine interesser i saken.
- (21) I tråd med beskrivelsen av arbeidet i timelistene er det, etter Medieklagenemndas syn, kun kostnadene knyttet til arbeid i perioden fra Medietilsynets vedtak om avslag 3. juli 2024 og frem til inngivelse av de avsluttende merknadene i saken 4. desember 2025, som var «nødvendige» for å få endret vedtaket, og dermed kan kreves dekket etter forvaltningsloven § 36. Klager har selv korrigert kravet, og trukket fra kostnader forbundet med advokatens arbeid *etter* Medieklagenemndas vedtak forelå, samt

advokatens arbeid med Medietilsynets avslag på søknad om produksjonstilskudd for tilskuddsåret 2025. Nemnda går derfor ikke nærmere inn på dette.

- (22) Altinget AS er videre registrert i Merverdiavgiftsregisteret, og har selv erkjent at selskapet har fradrag for merverdiavgift. Klager har derfor ikke krevd merverdiavgift dekket.
- (23) Det totale kravet utgjør 127 500 kroner, og tilsvarer 25,5 timer arbeid. Kravet om at kostnadene skal være nødvendige må antas å gjelde både timesats og timeforbruk, jf. SOM-2013-2971. Etter Medieklagenemndas syn er timebruken rimelig sett i forhold til sakens omfang og vanskelighetsgrad. Nemnda mener derimot at timesatsen fremstår noe høy. Advokaten synes imidlertid å ha spesialkompetanse på medierett, og nemnda legger derfor til grunn at klager med rimelighet har oppfattet det som nødvendig å engasjere denne advokaten.
- (24) På denne bakgrunn er det Medieklagenemndas vurdering at klagers utgifter til advokat var «nødvendige» for å få endret vedtaket, jf. forvaltningsloven § 36.

Konklusjon:

På denne bakgrunn treffer Medieklagenemnda følgende

vedtak:

Kravet om dekning av sakskostnader tas til følge. Klager tilkjennes dekning av sine utgifter til advokatbistand med 127 500 kroner.

Vedtaket kan påklages til Kultur- og likestillingsdepartementet innen tre uker, jf. forvaltningsloven § 29.

Dokumentet er elektronisk godkjent og har ingen signatur